

Mircea ZIDĂRESCU

Sărăcia în comunitățile de romi din România

COLECȚIE DE SUCCES

LUMEN

www.EdituraLumen.com

Mircea ZIDĂRESCU

Sărăcia în comunitățile de romi din România

Lumen

Iași 2007

Mircea ZIDĂRESCU
Sărăcia în comunitățile de romi din România

Editura Lumen este acreditată CNCSIS sub nr 003

Redactor: Morariu Irina Maria

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale:

Mircea ZIDĂRESCU

Sărăcia în comunitățile de romi din România

Editura Lumen

Bibliografie

Pag. 373

ISBN- 978-973-1703-83-1

Extras din volumul:

Zidarescu, M. (2007). Saracia in comunitatile de romi din Romania. Iasi, Romania:
Lumen.

Mircea ZIDĂRESCU

Sărăcia în comunitățile de romi din România

Lumen

Iasi 2007
Extras din volumul:

Zidarescu, M. (2007). Saracia in comunitatile de romi din Romania. Iasi, Romania:
Lumen.

Pagina lasata
intentionat goala

Extras din volumul:

Zidarescu, M. (2007). Saracia in comunitatile de romi din Romania. Iasi, Romania:
Lumen.

Cuprins:

INTRODUCERE	9
CAPITOLUL –I- SĂRĂCIA - CADRUL TEORETIC ȘL CONCEPTUAL	13
1. SĂRĂCIA - DEFINIȚII ȘL DELIMITĂRI CONCEPTUALE	14
1.1. Definiții ale sărăciei.....	14
1.2. Sărăcie absolută și sărăcie relativă	16
1.3. Schimbări terminologice adaptate noilor realități	19
1.4. Teorii explicative ale sărăciei	21
1.5. Teorii și perspective asupra sărăciei.....	25
1.6. Sărăcie de lungă durată	35
2. METODOLOGII DE APRECIERE A SĂRĂCIEI	40
2.1. Grupajul de metode obiective.....	42
2.1.1. Metoda normativă.....	42
2.1.2. Metoda relativă	44
2.2. Aprecieri participative ale sărăciei.....	44
2.2.1. Sărăcia redistributivă	46
2.2.2. Grupuri și factori care pot contribui la creșterea gradului de vulnerabilitate a sărăciei.....	48
CAPITOLUL -II- SARACIA COMUNITATILOR DIN ROMÂNIA	55
1. COMUNITATEA ÎN ÎNȚELES SOCIOLOGIC.....	55
1.1. Tradiția tonniesiană în definirea comunității.....	56
1.1.2. Comunitatea teritorială	58
1.1.3. Școala de la Chicago și conceptualizări ale comunității	61
1.2. Dezvoltarea comunităților ca sisteme sociale deschise..	62
1.2.1. Natura convențională a comunităților	64
1.2.2. Funcțiile sistemului comunitar.....	64
1.2.3. Soc	65
1.2.4. Raportul sat-oraș. Determinări ale proximității spațiale	66
1.2.5. Distanța rural - urban și definirea satului.....	68
1.3. Sărăcia comunităților din România	71
CAPITOLUL -III- CARACTERISTICI ALE POPULAȚIEI DE ROMI DIN ROMÂNIA	77
1. ISTORICUL POPULAȚIEI DE ROMI DIN ROMÂNIA.....	77

1.2. Situația actuală a comunităților de romi.....	81
2. ASPECTE DEMOGRAFICE ALE POPULAȚIEI DE ROMI DIN ROMÂNIA.....	86
2.1. Situația demografică	86
2.2. Religia romilor	88
2.3. Probleme de identificare a populației de romi din România	89
2.4. Distribuția teritorială a populației de romi.....	92
2.5. Denumirea, caracteristicile limbii materne la populația de romi	94
2.6. Viața de familie	95
2.7. Planificarea familială.....	100
2.8. Starea de sănătate	107
2.9. Situația actelor de identitate	111
2.10. Situația locuinței la populația de romi	114
3. EDUCAȚIA FORMALĂ	117
4. MESERII ȘI OCUPAȚII	124
5. STANDARDUL ECONOMIC	129
6. MIGRAȚIE ȘI INTENȚIE DE MIGRAȚIE.....	134
7. CAPITALUL SOCIAL AL POPULAȚIEI DE ETNIE ROMA	137

**CAPITOLUL - IV- DIMENSIUNI ALE SĂRĂCIEI ÎN
COMUNITĂȚILE DE ROMI: BĂLȚEȘTI, GEOAGIU, LEHLIU,
MIMIU, PLOIEȘTI, VEREȘTI 143**

1. IPOTEZA DE LUCRU.....	145
2. DESCRIEREA FAZEI	147
2.1. Definierea criteriilor de selecție	147
3. ELABORAREA METODOLOGIEI DE COLECTARE A DATELOR	151
3.1. Metode și instrumente folosite în cercetare.....	152
4. Pași pentru colectarea datelor.....	153
5. MULTIPLICAREA PASULUI.....	155
6. STUDIU DE CAZ -GEOAGIU	156
6.1. Prezentarea localității.....	156
6.2. Comunitatea de romi.....	165
6.3. Relațiile celor două comunități și capital social	175
7. STUDIU DE CAZ - PĂTRĂUȚI, SUCEAVA.....	177
7.1. Prezentarea localității.....	177
7.2. Comunitatea de romi.....	183
7.3. Relațiile celor două comunități și capital social.....	195

6
Extras din volumul:

Zidarescu, M. (2007). Saracia in comunitatile de romi din Romania. Iasi, Romania:
Lumen.

7.4.Observații generale	199
8. STUDIU DE CAZ BALTESTI.....	201
8.1. Prezentarea localității.....	201
8.2. Comunitatea de romi.....	216
8.3. Relațiile celor două comunități și capital social	225
9. STUDIU DE CAZ - SATUL LEHLIU, JUD CĂLĂRAȘI	227
9.1.Prezentarea comunității	227
9.2. Comunitatea de romi.....	248
9.3.Relațiile celor două comunități și capital social	257
10.STUDIU DE CAZ MIMIU.....	261
10.1. Comunitatea de romi.....	261
10.2.Relațiile celor două comunități și capital social	278
10.2.4.Colaborarea cu liderii romilor.....	280
11.STUDIU DE CAZ VEREȘTI	281
11.1.Prezentarea localității.....	281
11. 2.Comunitatea de romi.....	287
11.3.Relațiile celor două comunități și capital social	300
11.3.1.Relațiile dintre comunități.....	300
11.3.2. Lideri informali.....	302
11.3.3. Capital social și mecanisme de participare	303
CONCLUZII.....	308

CAPITOLUL -V-..... 311

METODE, PROGRAME, PLANURI, MĂSURI, DE COMBATERE A SĂRĂCIEI ÎN COMUNITĂȚILE DE ROMI DIN ROMÂNIA 311

1. LIDERI, PARTIDE,REPREZENTANȚI, AGENTII GUVERNAMENTALE ALE POPULAȚIEI ROME DIN ROMÂNIA 311

1.1. Planuri Naționale de Acțiune împotriva sărăciei și promovare a incluziunii sociale..... 319

1.1.2. "Strategia de Îmbunătățire a Situației Romilor din România", H.G.430/2001 321

1.2 Politici europene destinate îmbunătățirii situației romilor din România..... 334

1.3. Finanțatori, programe destinate dezvoltării comunităților de romi din România 336

1.3.1.Deceniul de incluziune al romilor..... 338

ÎNCHEIERE 343

1. SĂRĂCIA, O PROBLEMĂ SOCIALĂ PENTRU POPULAȚIA ROMA DIN ROMÂNIA.....	343
---	-----

BIBLIOGRAFIE	347
---------------------------	------------

ANEXE

ANEXA I – 15: Fișa localității; Date socio-demografice
ANEXA II – 16: Ghid de interviu cadre medicale
ANEXA III –17: Ghid de interviu lider local
ANEXA IV –18: Ghid de interviu ONG
ANEXA V – 19: Ghid de interviu primărie
ANEXA VI – 20: Fișa comunității roma 2
ANEXA VII – 21: Ghid de interviu lider comunitate roma
ANEXA VIII – 22: Ghid de interviu membru comunitate roma 2
ANEXA IX – 23: Ghid de interviu pentru preot
ANEXA X – 24: Ghid de interviu școala 2

Extras din volumul:⁸

Zidarescu, M. (2007). Saracia in comunitatile de romi din Romania. Iasi, Romania: Lumen.

INTRODUCERE

După 1990 orașele mari au început să urmeze modelul orașelor mari occidentale, devenind din ce în ce mai vizibilă segmentarea acestora în zone distincte, cu profil contrastant. În "zonele bune", casele și blocurile arată mai bine, mai îngrijite, cu geamuri termopan, și aparate de aer condiționat, mașinile din fața clădirilor sunt mai bune și mai multe, oamenii sunt mai bine îmbrăcați și au un comportament mai apropiat de "*clasa de mijloc*" occidentală.

Spre deosebire de acestea, sunt zonele periferice ale orașelor, zonele industriale dezafectate, fostele cartiere muncitorești cu blocuri confort –III- sau fostele cămine de nefamiliști, multe în stare deplorabilă, deconectate de la utilitățile publice, fără mașini în preajmă, cu haine atârinate la geam, copii îmbrăcați sărăcăcios ; în aceste zone lipsite de utilități și de condiții optime de trai trăiesc în proporție de 90% persoane de etnie roma.

În prezent mulți romi locuiesc împreună cu populația majoritară, împărtășind împreună cu ea confortul, problemele locuințelor în orașe sau sate . Totuși cei mai mulți romi locuiesc în zone separate, mahalale sau ghetouri abandonate sau lângă gropi de gunoi; din când în când vedem familii de români și unguri care împart cu romii izolarea imaginabilă a acestor locuri dar aceștia nu-și schimbă caracterul etnic coalescent al excluderii și "ghetoizării".

România se confruntă în prezent cu o multitudine de probleme ale minorității roma generate de lipsa unor strategii și planuri viabile și eficiente care tratează complex problemele comunităților marginalizate de romi.

În acest sens la momentul actual este nevoie de o dezvoltarea unor politici publice, care să susțină social și economic minoritatea romilor, cât și de implementarea unor programe generatoare de venit, reabilitare sau construire de imobile în zonele locuite de romi, prevenirea segregării rezidențiale și pentru asigurarea accesului la rețelele de energie electrică, apă potabilă, canalizare, gaz metan.

Această temă a sărăciei în comunitățile de romi a preocupat deopotrivă atât pe sociologi, economiști cât și politicieni sau organizații europene care au contribuit la finanțarea unor programe ce au vizat studii privind populația de etnie roma din România. Numeroase programe ale Uniunii Europene, Băncii Mondiale, Guvernul României au finanțat cercetări privind sărăcia populației roma, lucrări care au încercat să evidențieze complexitatea fenomenului de sărăcie cât și efectele acestuia atât la populația de etnie roma cât și la populația majoritară.

Reputați sociologi români cât și organizații neguvernamentale s-au preocupat în ultimii ani de a elabora numeroase cercetări privind sărăcia comunităților de romi din România (Sandu, Zamfir, Preda).

În literatura de specialitate se reflectă preocuparea de abordare a comunității în ansamblu sau a colectivității deoarece sărăcia este o stare de fapt care analizată pe multiplele ei dimensiuni conduce la conceptul de nivel de dezvoltare.

Sărăcia comunitară este o situație de excluziune a unei comunități de la bunăstarea comună care se manifestă prin plasarea la marginea sau în afara teritoriului pe care sălășluiește, majoritatea pe terenuri improprii; lipsa unui drum de acces; lipsa proprietății; lipsa accesului limitat la utilități publice lipsa transportului în comun; accesul redus sau dificil la servicii publice; lipsa securității publice; absența reglementărilor urbanistice. (*Banca Mondială.2005*)

În această lucrare am abordat ca și temă "Sărăcia Comunităților De Romi Din România" unde am încercat să surprind câteva aspecte tematice și esențiale care pot să contureze cât mai semnificativ comunitățile de romi studiate.

Capitolul -I- tratează aspectele teoretice și perspective, privitoare la sărăcie, tipurile de sărăcie, metodologii de apreciere a sărăciei, cât și o analiză asupra grupurilor și factorilor cu grad crescut de vulnerabilitate la sărăcie.

Capitolul -II- am evidențiat cadrul teoretic și conceptual privind comunitatea, definiții și conceptualizări ale comunității,

tipuri de comunități, comunitatea ca și sistem social, deosebiri între rural-urban cât și comunitatea modernă sau comunitatea tradițională.

Capitolul-III - cuprinde un istoric al populației roma de pe teritoriul României, situația demografică a populației de romi , cât și o prezentare a unor date și cercetări naționale care au avut ca și grup țintă populația de etnia roma, o analiză asupra unor indicatori relevanți a comunităților de romi: sănătatea, educația, locuința, migrația, veniturile, capitalul social.

Capitolul-IV - detaliază cercetarea care s-a desfășurat în cadrul Programului de Dezvoltare Comunitară Integrată implementat de către Fundația pentru o Societate Deschisă, cercetare întreprinsă în cele șase comunități de romi: Geoagiu-Hunedoara, Lehliu-Călărași, Pătrăuți-Suceava, Verești-Suceava, Mimiș-Ploiești, Balțești-Ploiești.

Capitolul -V- este o prezentare a situației actuale care există la nivel național în comunitățile de romi cat și o analiză a planurilor, strategiilor, programelor care au fost derulate după1990 în vederea îmbunătățirii condițiilor de viață și a reducerii sărăciei din comunitățile de romi din România.

Pagina lasata
intentionat goala

Extras din volumul:

Zidarescu, M. (2007). Saracia in comunitatile de romi din Romania. Iasi, Romania:
Lumen.

CAPITOLUL –I- SĂRĂCIA - CADRUL TEORETIC ȘI CONCEPTUAL

Problematika definirii sărăciei poate să rezide în preocuparea sociologilor de a analiza sărăcia sub aspectul standardului economic, ca element central al oricărei analize de calitate a vieții. Psihologia socială aduce de curând în centrul atenției concepte ce vizează *reprezentările și multidimensionalitatea* sărăciei, *determinanții și efectele* ei, ca abordare necesară analizei legăturilor dintre reprezentările și practicile sociale. Dacă sociologii reușesc să definească sărăcia ca stare, psihologii sociali sunt cei care pot oferi un set de criterii de evaluare a sărăciei, determinate de *stereotipuri sociale* și de *așteptările, valorile și opțiunile* individului care trăiește starea respectivă. Pe de altă parte, caracterul *multinivel* al analizei stării de sărăcie, este un alt factor al diversității definițiilor, abordărilor dar și al metodelor de analiză. Într-o schemă simplificată se poate vorbi de nivelul individual și cel supra individual, cel de al doilea comportând stratificări suplimentare. Întrucât scopul final al analizei sărăciei este de a identifica și a pune în practică metode de reducere a ei, se pune problema interacțiunilor dintre nivele astfel încât intervențiile să fie de eficiență maximă. Însă stabilirea relației cauză - efect, în cazul sărăciei, nu este un demers facil. Observăm, de asemenea, cum termeni și concepte cu înțelesuri clar determinate și recunoscute ca atare (familie, grup, comunitate, societate etc.) sunt substituiți, în definirea și analiza sărăciei, de termeni și concepte noi, - unele cu evidente influențe din economie și administrație. Menajul (sau gospodăria) se substituie familiei iar satul, comuna, cartierul, orașul, ca entități teritorial - administrative, devin echivalentele comunității teritoriale, cu limitele și specificul fiecărei entități, lucru care necesită precizări suplimentare.

Ca unitate de analiză, *comunitatea* rămâne un important factor și produs al sărăciei manifestate la celelalte nivele în specia în comunitățile de romi create în special după 1989 .

¹³
Extras din volumul:

Zidarescu, M. (2007). Saracia in comunitatile de romi din Romania. Iasi, Romania: Lumen.

1. SĂRĂCIA - DEFINIȚII ȘI DELIMITĂRI CONCEPTUALE

Sărăcia, asociată cu privarea (engl. *deprivatori*) sau lipsurile, este un termen cu multe conotații negative și este adesea înțeleasă diferit, cu toate că se încearcă de secole să fie definită și caracterizată într-un mod general acceptat. Ca problemă socială cardinală, explicarea și măsurarea sărăciei este, prin definiție, un domeniu al sociologiei și cu toate eforturile de a se ajunge la un consens terminologic și conceptual, dezbaterile și controversalele par să se accentueze mai ales în condițiile globalizării ca proces ce necesită repere comune de raportare la noua realitate.

1.1. Definiții ale sărăciei

Cunoașterea comună utilizează frecvent conceptul de sărăcie, cu înțelesuri suficient de exacte contextual dar prea puțin explicite. Pentru cazuri concrete este relativ simplu de stabilit dacă cineva este sărac sau nu și sunt o mulțime de "indicatori" ai simțului comun care îndreptățesc încadrarea persoanei în rândul săracilor sau bogaților: cum se îmbracă, câți bani cheltuiește, ce casă are sau cât câștigă. Dar chiar și cunoașterea comună operează cu comparații și referințe la anumite standarde sau repere conturate istoric, geografic și socio-cultural într-o anumită colectivitate. Dacă în trecut, de pildă, țăranul român era considerat sărac atunci când nu avea pământ, animale sau unelte într-o măsură suficient de mare pentru a-și asigura hrana familiei, astăzi chiar dacă le are, poate fi sărac dacă nu-și poate trimite copiii la școală.

Științele socio-umane au preluat termenul din limbajul comun, însă în încercările de a-l plasa din contextul cunoașterii comune în cel al științei se lovesc de dificultăți.

O definiție general acceptată a sărăciei spune că acesta este *o stare de lipsă a resurselor necesare asigurării unui trai decent în raport cu standardele colectivității*, prin urmare a fi sărac nu înseamnă a nu avea bani, bunuri sau proprietăți sub un anumit standard acceptabil de către majoritatea unei colectivități ci *a fi forțat* la a trăi într-un anumit

mod datorită lipsei acestora. Există sărăcie voluntară (cazul asceților) așa cum sunt și perioade de excepție din viața individului sau colectivității (cataclisme, războaie, perioade de detenție sau de constituire a unor rezerve de resurse pentru salturi cantitative și calitative ulterioare) care nu sunt luate în calcul. Astfel definirea sărăciei devine deja mai complicată, discutându-se din două perspective: cea a *consumului* și cea a *activității*. Din perspectiva consumului, sărăcia este incapacitatea de satisfacere a nevoilor minime prin urmare este sărac acela care având nevoi *obiective* (un minimum absolut necesar de hrană, îmbrăcăminte, adăpost, sănătate, educație etc.) și *subiective* (minimumul pe care el îl consideră necesar pentru a-și satisface nevoile de bază), *nu are cu ce să-și obțină bunurile, produsele sau serviciile necesare.*

Din perspectiva activității, este vizată funcționalitatea individului în cadrul colectivității, depășind ceea ce reprezintă simpla supraviețuire individuală sărăcia este lipsa acelor mijloace care îi asigură individului posibilitatea de a participa complet la viața socială, de a-și îndeplini rolurile sociale și a *funcționa* ca membru al societății (Zamfir, 1995, p.34).

Încă de la finele secolului al XIX-lea, controversele privind definirea sărăciei s-au concentrat în jurul a două concepte *direct legate de noțiunea de standard*. Reperul care se ia în calcul este definitoriu pentru definirea *sărăciei absolute* și a *sărăciei relative*.

1.2. Sărăcie absolută și sărăcie relativă

Sărăcia absolută - bazată pe conceptul de *subzistență*, dorind să stabilească un standard sau *prag universal* sub care orice persoană este considerată săracă, este definită ca *lipsa mijloacelor necesare menținerii vieții umane*, ori viața umană nu este echivalentă cu cea animală întrucât presupune pe lângă trebuințele biologice (hrană, îmbrăcăminte, adăpost) și trebuințe de ordin superior din care, pentru a fi om, câteva sunt necesar a fi satisfăcute. O astfel de definiție este des utilizată și aplicată în examinarea sărăciei țărilor Lumii a Treia sau a sărăciei la nivel mondial unde, cu toate aproximările conceptului de subzistență, au fost perfectate metodologii de determinare a pragurilor de sărăcie absolută, relevându-se faptul că cea jumătate din populația țărilor subdezvoltate trăiește sub acest prag. Amplele studii asupra sărăciei ale britanicilor Rowntree și Booth (*cf* Marshall, 1998) publicate la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX, utilizează conceptul de subzistență iar ca măsură a sărăciei iau în calcul *venitul* familiei.

Charles Booth, în cele șaptesprezece volume ale lucrării *The Life and Labour of People in London*, definind un nou concept: *limita sărăciei*, ca nivel (economic) sub care familiile nu își pot satisface nevoile de subzistență, evidențiază faptul că aproximativ o treime din populația Londrei trăiește în sărăcie.

Rowntree aduce, prin studiile efectuate asupra sărăciei în York, un spor de precizie în plan metodologic dar și conceptual, încercând să stabilească *dieta de bază* necesară *subzistenței* ca apoi să calculeze venitul necesar asigurării dietei de subzistență la care a adăugat suma necesară îmbrăcăminte, încălțăminte și întreținerii locuinței.

În urma diferențelor dintre veniturile efective ale familiilor și cele necesare pentru subzistență, a reieșit că 15% din populația orașului York se afla în *sărăcie primară* iar 28%, în *sărăcie secundară*. (*Marshall, 1998, p. 517*)

În urma măsurilor de protecție socială luate la ca urmare a apariției *statului bunăstării* dar și datorită păstrării constante a baremurilor lui Rowntree, la începutul anilor '50, în Marea Britanie

Extras din volumul:
16

părea că sărăcia dispăruse aproape complet (statistic, doar 2% din populație se afla în sărăcie). "Redescoperirea" sărăciei are loc în anii '60 când Brian Adam Smith și Peter Townsend argumentează necesitatea actualizării pragurilor de sărăcie și definirea acestora mai degrabă în termeni relativi decât absoluți. În 1978, Townsend publică o lucrare rămasă de referință, *Poverty*, rafinând metodele de măsurare a sărăciei relative.

Organizația Internațională a Muncii, prin documentele elaborate și care stau la baza programelor internaționale și naționale de dezvoltare socială, are meritul de a fi adoptat oficial conceptul de *necesități umane fundamentale* care conține două categorii de elemente: *necesități fundamentale fizice* care cuprind cerințe ale consumului privat al familiei și *necesități fundamentale culturale* în categoria cărora intră educația, securitatea, timpul liber și recreerea. Astfel, pentru a stabili dacă o persoană se află în sărăcie absolută sau nu, se utilizează indicatori cum ar fi: "consumul de calorii și proteine pe locuitor, calitatea locuirii și gradul de aglomerare a locuirii, mortalitatea infantilă accesul la asistență medicală, proporția copiilor care frecventează școala, proporția morților violente (ca indicator al securității), proporția timpului liber în raport cu timpul de muncă" (*Zamfir, 1995, p. 35*).

Chiar dacă există eforturi în standardizare pentru stabilirea pragului de sărăcie absolută, sunt aspecte care scapă universalului. Necesarul de calorii, de pildă, este diferit în funcție de climă sau tipul de activitate desfășurat iar facilitățile socio-culturale oferite de societate și la care persoana ar trebui să aibă un minim acces, sunt și ele diferite.

Prin urmare, chiar în definirea sărăciei absolute este introdusă o oarecare relativitate, fiecare societate, în funcție de doi parametri: timpul și spațiul, este caracterizată de anume condiții minime de supraviețuire, drept care, limita sărăciei absolute nu se situează, conform acestei definiții, la același nivel în toate locurile din toate timpurile. Pe de altă parte, subzistența nu include doar necesitățile fiziologice și culturale ci și posibilitatea de participare minimă la viața socială, alături de respectarea drepturilor legale.

Eqpvkpwctgc "ceguvwk" xqnwo "q" rwvg k
volumul de pe

www.edituralumen.ro
www.librariavirtuala.com

ucw "fkp" nkdt tkkng "pqcuvtg" r

MIRCEA ZIDĂRESCU este doctorand în sociologie al Universității Babeș Bolyai din Cluj Napoca, sub conducerea științifică a D-lui Prof. Univ. Dr Petru Iluț.

În prezent este director de programe în cadrul Asociației LINIȘOR din Hunedoara.

Colaborează atât cu autoritățile publice, cât și cu diverse ONG-uri, în implementarea unor programe vizând creșterea calității vieții în comunități multiculturale, în special în comunitățile de romi.

Este specialist în domeniul facilitării și dezvoltării comunitare.

ISBN 973-1703-83-7

Conținutul acestui volum nu reprezintă în mod necesar punctul de vedere al Editurii Lumen sau al finanțatorilor

Publicat cu finanțarea:

media
LUMEN
www.EdituraLumen.com

www.EuroMarket.ro
Design, Prints, Web sites
E-commerce applications